

Sygn. akt VI Ka 337/21

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2021 r.

**Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: stażysta Anna Pikulska

**przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu Małgorzaty Lewko**

**po rozpoznaniu w dniu 16 września 2021 r. w Elblągu sprawy**

**W. B. s. W. i H. ur. (...) w O.**

**oskarżonego o czyn z art. 209 § 1 kk**

**z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego**

**od wyroku Sądu Rejonowego w Iławie**

**z dnia 18 marca 2021 r. sygn. akt II K 518/20**

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. S. 516,60 zł brutto za obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu przed sądem II instancji oraz 183,88 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do sądu,

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji.

<b>UZASADNIENIE</b>		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 337/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. <b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>		

### **1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Iławie z 18 marca 2021r. w spr. II K 518/20

**1.2. Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

# obrońca

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

**1.3. Granice zaskarżenia****1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

# na korzyść

# na niekorzyść

# w całości

# w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

**1.3.2. Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

#### **1.4. Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

## **2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

### **2.1. Ustalenie faktów**

<b>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		W. B.	Karalność oskarżonego  Czyn przypisany z art. 209§1kk	Informacja z KRK	k.251-252
<b>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

## **2.2. Ocena dowodów**

<b>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1	Informacja z KRK	Dokument został sporządzony przez organ do tego uprawniony, nie był kwestionowany przez strony, stąd zasługuje na wiarygodność.

<b>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</b>

<b>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

<b>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b>		
Lp.	Zarzut	
1.	obraży art. 7 kpk, co doprowadziło sąd I instancji do błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, że w opisie czynu przypisanego przyjęto, że oskarżonych uchylał się od obowiązku alimentacyjnego w okresie od września 2018r. do grudnia 2019r. Okres przypisanego czynu w zakresie daty początkowej należy zaś utożsamić z tym, że oskarżony był zarejestrowany w urzędzie pracy do sierpnia 2018r., a daty końcowej z tym, że pod koniec 2019r. nie otrzymał wynagrodzenia za pracę i złożył pozew o zapłatę zaległego wynagrodzenia za grudzień 2019r. i styczeń 2020r., a sąd uznał, że między tymi datami oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 209§1kk. Stąd okoliczności powstałe przed i po okresie czynu przypisanego – a</p>		

podnoszone w apelacji- nie mają znaczenia dla rozpoznania sprawy.

Nie ma więc większego znaczenia to, że oskarżony przed wrześniem 2018r. poszukiwał matki czy to, że w trakcie, gdy był zarejestrowany w urzędzie pracy, to do września 2018r. poszukiwał zatrudnienia za pośrednictwem tego urzędu. Nie ma też znaczenia okoliczność zaszła po grudniu 2019r. tj. przyznany zeznaniami żony oskarżonego i relacją samego oskarżonego fakt zachorowania A. B. (1) na nowotwór na początku roku 2020 (nota bene A. B. na rozprawie w dniu 28 stycznia 2021r. zeznała, że jej problemy zdrowotne pojawiły się na początku 2020r., opisała swój proces leczenia w trakcie 2020r., zeznając że teraz osiąga niższy dochód bo jest na zwolnieniu lekarskim, przy czym jednocześnie podała, że na zwolnieniu jest od maja 2019r., ale ta ostatnia okoliczność jako sprzeczna z pozostałą częścią zeznań A. B. nie może prowadzić do wniosku by A. B. (1) osiągała niższy dochód przebywając na zwolnieniu chorobowym już od maja 2019r., gdy i sama świadek A. B. (1) i oskarżony konsekwentnie i spójnie podawali, że żona oskarżonego zaczęła chorować dopiero od stycznia 2020r. i dopiero w maju 2020r. zdiagnozowana jej chorobę i rozpoczęto leczenie).

Nie można się zgodzić ze skarżącym by sąd I instancji dokonał błędnej oceny zebranych dowodów i w ten sposób postąpił niezgodnie z treścią art. 7 kpk. Bowiem w okresie czynu przypisanego oskarżony wykonywał płatne prace dorywcze, odbył też płatny 3-miesięczny staż, płatny kurs, sam był w tym czasie zdrowy i jego obecna żona jeszcze nie chorowała. Zachodziły więc w czasie

czynu przypisanego warunki by oskarżony płacił tytułem alimentów na córkę J. regularnie kwoty wyższe niż te które czasami wpłacał, a które wynikają z dokumentów nadesłanych przez komornika. A płacenie czasami po 100zł/miesiąc wskazywało na negatywny stosunek oskarżonego do ciążącego na nim obowiązku systematycznego lożenia na utrzymanie córki J., co doprowadziło do ponad 3-miesięcznych zaległości w płatności alimentów w określonej wyrokiem sądu wysokości po 600zł miesięcznie. Wniosek ten jest tym bardziej uprawniony, że obecnie, gdy żona oskarżonego choruje i osiąga niższy dochód i gdy oskarżony pracując na ¼ etatu też osiąga niewielki dochód, to oskarżony płaci całą należną kwotę tytułem alimentów a nawet stara się nadpłacać, by spłacać zaległe alimenty. Dlatego argumenty obrońcy, że porównywalne z obecnymi dochody i żony oskarżonego i samego oskarżonego z czasu czynu nie pozwalały W. B. na płacenie w okresie od września 2018r. do grudnia 2019r. wyższych kwot tytułem alimentów na córkę J., nie podlegały uwzględnieniu. Nie mógł temu służyć też argument, iż rodzina oskarżonego korzysta z pomocy finansowej teścia, gdyż oskarżony nie sprecyzował w wyjaśnieniach od kiedy taką pomoc z żoną otrzymują i czy jest ona regularna. Przy czym w sytuacji, gdy oskarżony w czasie czynu osiągał dochody od 500zł do 2000 zł miesięcznie, jego żona przed chorobą pracowała osiągając dochód miesięczny w wysokości 4.500zł netto (a przy dwojce dzieci z pewnością dodatkowo dostawała co miesiąc 1000zł z programu 500+), to nie można zgodzić się obrońcą by byli oni na granicy ubóstwa.

Trzeba zaś podkreślić, że oskarżony zakładając nową rodzinę nie przestał być biologicznym ojcem małoletniej J., o której byt też powinien się troszczyć, a nie tylko uwzględniać potrzeby nowej rodziny i przerzucać koszty utrzymania J. na byłą żonę (której sytuacja finansowa nie była zbyt dobra i która musiała korzystać z pomocy finansowej rodziców czy aktualnie partnera).

Nawiązując zaś do podkreślenia przez obrońcę, że oskarżony z żoną ma rozdzielność majątkową, to należy zauważyć, że z relacji oskarżonego i A. B. (1) nie wynika by prowadzili oni osobne gospodarstwa domowe, by nie mieli wiedzy o sytuacji majątkowej współmałżonka.

Dlatego nie można było się zgodzić z obrońcą, że sąd I instancji powinien uwzględnić zapewnienia zawarte w zeznaniach obecnej żony oskarżonego, że oskarżony nie mógł w okresie czynu uiszczać systematycznie wyższych kwot alimentów na rzecz córki J. czy nawiązujące do tego relacje oskarżonego.

Wniosek

o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego

# zasadny  
# częściowo zasadny  
# niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu obrazu art. 7 kpk



Lp.	Zarzut	
2.	błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Jak wskazano w rozważaniach dot. zarzutu obraży art. 7 kpk, to sąd I instancji prawidłowo ocenił cały materiał dowodowy i w oparciu o tą ocenę właściwie ustalił, że oskarżony popełnił czyn mu przypisany, bo wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 209§1kk. Natomiast wybiórczo przytoczone przez obrońcę okoliczności, nawiązujące tylko do pewnych dowodów, które oceniono powyżej, nie mogły służyć do zakwestionowania prawidłowości orzeczenia sądu I instancji czy wykazania wadliwości poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń stanu faktycznego.</p>		
Wniosek		
o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów obraży art. 7 kpk i błędnych ustaleń faktycznych.		

Lp.	Zarzut	
3.	rażąco niewspółmiernej kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Nie podlegał uwzględnieniu zarzut rażąco niewspółmiernej kary. Obrona na jego poparcie odwołała się do tego, że oskarżony pracuje, zajmuje się dziećmi i chorą żoną, obecnie płaci alimenty. Przywołano więc same okoliczności na korzyść oskarżonego. Trzeba jednak zaznaczyć, że okres przypisanej niealimentacji oskarżonego nie był krótki, bo trwał ponad rok i przez swój czyn pozbawił w tym czasie biologiczną małoletnią córkę należnego jej od niego źródła utrzymania (gdy matka dziecka nie otrzymywała alimentów z Funduszu Alimentacyjnego). Obowiązek łożenia przez oskarżonego na utrzymanie J. wynikał zaś tak z norm moralnych, przepisów prawnych, jak i wprosi wyroku sądu, do czego oskarżony się nie stosował uznając, że musi zapewnić byt sobie i członkom aktualnej rodziny. Ponadto oskarżony był uprzednio karany. Stąd orzeczona kara ograniczenia wolności nie mogła być wymierzona w minimalnym rozmiarze. Nadto kara nie może być symboliczna i cele kary w niniejszej sprawie może spełnić tylko kara orzeczona, gdyż postulowana kara nie ma szans by cele prewencyjne, tak wobec oskarżonego jak i członków</p>		

społeczeństwa, za przypisaną wielomiesięczną niealimentację córki spełnić, bo orzeczenie kary niższej mogłoby zachęcić innych do wielomiesięcznego uchylania się od płacenia alimentów w nadziei że sąd orzeknie za to minimalną karę. Nawet gdy oskarżony zrozumiał naganność swojego zachowania i zaczął płacić na bieżąco alimenty, to już znalazło odzwierciedlenie w tym, że wymierzono tylko 4 miesiące kary ograniczenia wolności, gdy sąd mógł orzec karę w znacznie wyższym wymiarze. Stąd nie można było zgodzić się z obrońcą, że kara wymierzona to kara rażąco surowa, w stopniu, który nie da się zaakceptować. Skoro zaś celem postępowania karnego jest taka odpłata karna, która ma pomóc w zwalczaniu przestępstw, zapobiec im oraz umocnić i innych i samego oskarżonego w poszanowaniu prawa i zasad współżycia społecznego, to kara wymierzona przez sąd I instancji, ma szansę cele takie zapewnić. Dlatego kara w takiej postaci i wymiarze jak to uczynił sąd I instancji jest jak najbardziej sprawiedliwa i uwzględniająca zarazem wszystkie dyrektywy wymiaru kary. Ponadto skoro oskarżony pracuje na 1/4 etatu, a dzieci są w wieku szkolnym, to nie koliduje to z możliwością wykonywania przez niego kary ograniczenia wolności po 30 godzin w stosunku miesięcznym, nawet jeżeli oskarżony jeszcze opiekuje się chorą żoną.

Wniosek

o zmianę wyroku i wymierzenie kary 1 miesiąca ograniczenia wolności przy zobowiązaniu oskarżonego do

# zasadny

# częściowo zasadny

# niezasadny

20 godzin pracy w stosunku miesięcznym		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu rażąco niewspółmiernej kary.		

<b>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b>	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<b>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>	
<b>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały zaskarżony wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów z apelacji obrońcy oskarżonego	
<b>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<b>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>		
<b>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</b>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<b>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>		
<b>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<b>6. Koszty Procesu</b>		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt. II, III	<p>- ponieważ oskarżonego w postępowaniu odwoławczym reprezentował obrońca ustanowiony z urzędu, to należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii tego obrońcy kwotę 516,60zł brutto tj. uwzględniając podatek VAT (art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze, §4 ust.1i3, §17ust.2 pkt.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu) oraz 183,88zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do sądu,</p> <p>- w ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na sytuację materialno-rodzinną (art. 624§1kpk).</p>

**7. PODPIS**